Cod operator: 11276

ROMÂNIA

TRIBUNALUL SATU MARE
SECŢIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
Dosar nr. 2182/83/2018

ÎNCHEIERE
Şedinţa publică din 4 aprilie 2019
Completul compus din:
PREŞEDINTE :
Grefier :

&&&&&&&&&&&

Pe rol fiind judecarea cauzei de contencios administrativ şi fiscal privind pe reclamanta FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului, nr. 39, jud. Satu Mare, şi domiciliul procedural ales – adresă de poştă electronică office@freies-europa.ro în contradictoriu cu pârâtul PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA SIBIU, având ca obiect comunicare informaţii de interes public (Legea Nr.544/2001).

Desfăşurarea procesului s-a înregistrat prin mijloace tehnice audio potrivit art. 231 Cod. proc. civ.

La apelul nominal făcut în şedinţa publică, la prima strigare a cauzei nu se prezintă nimeni motiv pentru care, potrivit prevederilor art. 104 alin. 13 din Regulamentul de ordine interioară a instanţelor judecătoreşti, aprobat prin HCSM nr. 1375/17.12.2015, instanţa dispune lăsarea dosarului la a doua strigare, când se va proceda conform dispoziţiilor procedurale.

La a doua apelare a cauzei se constată lipsa părţilor.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanţei că prezenta cauză se află la primul termen de judecată după derularea procedurii administrative potrivit prevederilor art. 194 şi următoarele C.pr.civilă, procedura de citare este legal îndeplinită, iar acţiunea este scutită de plata taxelor judiciare de timbru, după care:

Preşedintele completului de judecată, verificând personal, constată că prezenta cauză se află la primul termen de judecată după derularea procedurii administrative potrivit prevederilor art. 194 şi următoarele C.pr.civilă, procedura de citare este completă, acţiunea este scutită de plata taxelor judiciare de timbru.

Considerând lămurite toate împrejurările de fapt şi temeiurile de drept ale cauzei, şi având în vedere dispoziţiile procedurale potrivit cărora lipsa părţilor legal citate nu poate împiedica judecarea cauzei, dacă cel puţin una dintre ele a solicitat judecarea cauzei în lipsă, în temeiul art. 244 C.pr.civ., instanţa declară cercetarea procesului încheiată, iar în baza dispoziţiilor art. 394 C.pr.civ., declară închise dezbaterile şi rămâne în pronunţare pe fond.

INSTANŢA

Având nevoie de timp pentru a delibera, potrivit dispoziţiilor art. 396 C.pr.civ., urmează să dispună amânarea pronunţării la data de 18 aprilie 2019, sala 13, urmând ca soluţia să se pună la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Amână pronunţarea în cauză la data de 18 aprilie 2019, sala 13.
Pronunţată în şedinţa publică din 7 martie 2019.

Preşedinte,

Grefier,

04 Aprilie 2019

document finalizat

Cod operator: 11276

ROMÂNIA
TRIBUNALUL SATU MARE
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Dosar nr. 2182/83/2018

SENTINTA CIVILA NR.172/CA
Şedința publică din 18 aprilie 2019
Completul compus din:
PREŞEDINTE :
Grefier :

Pe rol fiind judecarea cauzei de contencios administrativ şi fiscal privind pe reclamanta FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului, nr. 39, jud. Satu Mare, şi domiciliul procedural ales – adresă de poştă electronică office@freies-europa.ro în contradictoriu cu pârâtul PARCHETUL DE PE LANGA JUDECATORIA SIBIU, cu sediul în mun. Sibiu, Calea Dumbravii, nr. 28-32, jud. Sibiu, având ca obiect comunicare informații de interes public (Legea Nr.544/2001).

La apelul nominal făcut în şedința publică de azi, nu se prezintă nimeni.

Procedura este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, constatându-se că dezbaterea cauzei în fond a avut loc în şedința publică din 4 aprilie 2019, când au lipsit părțile, încheiere care face parte integrantă din prezenta sentință, amânându-se pronunțarea asupra hotărârii pentru data de azi, când în urma deliberării avute;

INSTANȚA
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin **plângerea** împotriva refuzului comunicării informațiilor de interes public înregistrată în prezentul dosar la data de 11.12.2018, FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG Satu Mare, în contradictoriu cu PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA SIBIU, a solicitat instanței să oblige pârâtul la comunicarea informațiilor de interes public solicitate de organizația reclamantă prin cererea nr. 18/IP/2018 (filele 2-9 dosar), respectiv *copia protocoalelor încheiate de instituția pârâtă cu instituții publice/ cu caracter privat/ de tip parteneriat privat-public.*

În motivare, organizația reclamantă arată că a solicitat informațiile publice prin cererea nr. 18/IP/2018 pentru perioada 01.01.1990-01.11.2018 (filele 2-9 dosar), dar instituția pârâtă a refuzat comunicarea informațiilor publice. Reclamanta consideră că refuzul este netemeinic şi nelegal. Prin Decizia nr. 45 din 30 ianuarie 2018, Curtea Constituțională a realizat o distincție clară şi neechivocă între procedurile judiciare propriu-zise şi actele extrajudiciare care privesc desfăşurarea procedurilor judiciare, distincția fiind preluată întocmai de legiuitor. Curtea subliniază că toate informațiile ce vizează sau afectează administrarea justiției sunt şi trebuie să fie informații de interes public la care accesul trebuie să fie garantat. În acest mod s-a sat substanță principiului constituțional prevăzut la art. 124 alin. (1), potrivit căruia *„justiția se înfăptuieşte în numele legii"*, adică în numele şi strict în temeiul unor norme juridice care nu pot fi decât publice. Prin textul adoptat în cuprinsul Legii nr. 303/2004 legiuitorul a înțeles să prevadă în mod explicit că toate *„actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc sau afectează desfăşurarea procedurilor judiciare"* sunt informații de interes public la care accesul este garantat, iar acest lucru nu poate fi eludat prin emiterea unor acte administrative

infralegale sau protocoale de colaborare clasificate, care să excludă de la accesul cetățenilor informații ce privesc libertul acces la justiție şi dreptul la un proces echitabil. În concluzie, refuzul pârâtului de comunicare a informației publice este nelegal şi neconstituțional.

Fața de aceste considerente, reclamanta solicită admiterea acțiunii sale şi obligarea pârâtului la comunicarea informațiilor publice solicitate. De asemenea, reclamanta solicită a se lua act că a solicitat obturarea datelor cu caracter personal din cuprinsul înscrisurilor şi a precizat că va suporta costul serviciilor de copiere în situația în care comunicarea prin mijloacele societății informaționale nu este posibilă.

În drept invocă dispozițiile art. 22 alin. 1 din Legea 544/2001 şi art. 8 alin. 9 din Legea nr. 303/2004.

În probațiune depune înscrisuri (filele 2-10 dosar).

Prin **întâmpinare** (filele 19-20 dosar), pârâtul PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA SIBIU prin reprezentantul său legal, solicită respingerea acțiunii reclamantei în baza următoarele motive:

I. Pârâtul invocă *inadmisibilitatea* acțiunii pe considerentul că nu a fost îndeplinită procedura prealabilă prevăzută de art. 21 alin. 2 şi 3 din Legea nr. 544/2001 - privind liberul acces la informațiile de interes public şi nici cea prevăzută de art. 7 şi urm. din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Articolul 21 alin. 2 şi 3 din Legea nr. 544/201 stabileşte *„(2) Împotriva refuzului prevăzut la alin, (1) se poate depune reclamație la conducătorul autorității sau al instituției publice respective în termen de 30 de zile de la luarea la cunoştință de către persoana lezată.*

(3) Dacă după cercetarea administrativă reclamația se dovedeşte întemeiată, răspunsul se transmite persoanei lezate în termen de 15 zile de la depunerea reclamației şi va conține atât informațiile de interes public solicitate inițial, cât şi menționarea sancțiunilor disciplinare luate împotriva celui vinovat".

Din interpretarea textului de lege susmenționat rezultă că reclamanta avea obligația să se adreseze cu reclamație către conducătorul instituției pârâte, urmând ca în funcție de răspunsul primit să se adreseze instanței.

Din probele ataşate la acțiunea introductivă nu rezultă că reclamanta înainte de a se adresa instanței a îndeplinit procedura prevăzută de articolul susmenționat.

Concluzionând instituția pârâtă solicită respingerea acțiunii ca inadmisibilă.

II. De asemenea, pârâtul invocăm *lipsa de interes* în promovarea prezentei acțiuni pe considerentul că prin motivele invocate reclamanta nu a justificat interesul pentru care se solicită aceste documente pe o perioadă aşa lungă de timp.

III. Pe *fondul cauzei* se arată că în luna noiembrie 2018, reclamanta a formulat cerere către instituția pârâtă, prin care a solicitat pentru perioada 01.01.1990 – 01.11.2018, comunicarea în copie a protocoalelor încheiate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu cu diverse instituții publice indicate în cererea respectivă.

Având în vedere perioada mare de timp pentru care s-au solicitat aceste documente, Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu prin adresa nr. 13/IP/27.11.2018 a comunicat reclamantei că va primi răspuns în termen de 30 de la înregistrarea cererii.

Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu prin adresa nr. 18/1P/07.12.2018 a răspuns solicitării pârâtei, în sensul că în urma verificărilor efectuate a fost identificat un acord de parteneriat încheiat în data de 12.10.2015 între Universitatea Româno-Germană şi Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu. Documentele la care instituția pârâtă a făcut vorbire au fost expediate pe adresa de email a reclamantei.

Aşadar, din cele prezentate, rezultă că parchetul a răspuns la solicitarea reclamantei, astfel că nu înțelege motivul pentru care s-a promovat prezenta acțiune.

Instituția pârâtă consideră că trebuie avut în vedere faptul că potrivit articolului 89 alin. 3 din Legea nr. 304/2004, republicată privind organizarea judiciară, parchetele de pe lângă judecătorii nu au personalitate juridică.

În această calitate, posibilitatea Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu de a încheia protocoale cu alte instituții este foarte redusă. Așa cu a arătat mai sus, în urma verificărilor efectuate a fost identificat un singur protocol, care a fost comunicat către pârâtă.

Având în vedere cele prezentate, instituția pârâtă solicită respingerea acțiunii reclamantei ca nefondată.

În probațiune depune copii ale adreselor de răspuns din data de 27.11.2018 și data de 07.12.2013 însoțite de documentele transmise reclamatei (filele 21-29 dosar).

Analizând cererea astfel formulată, tribunalul reține următoarele:

Așa cum rezultă din ***cererea prealabilă adresată Parchetului de pe lânga Judecătoria Sibiu înregistrată sub nr. 18/IP/2018*** (filele nr. 2 și urm.), reclamanta a pretins a i se comunica, pentru perioada 01.01.1990 - 01.11.2018, copia protocoalelor încheiate de către acesta din urmă cu instituțiile publice/cu caracter privat/de tip parteneriat privat-public enumerate în cuprinsul acestei cereri.

Potrivit ***răspunsului nr. 18/IP/2018*** (fila nr. 10), reclamantei i se comunica împrejurarea că datorită necesității unor verificări extinse, pentru întreaga perioada vizată, răspunsul va fi comunicat în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii, potrivit art. 7 alin. 1 din Legea nr. 544/2001.

Față de excepția inadmisibilității acțiunii, invocată de către pârât prin întâmpinare (filele nr. 19-20), întemeiata pe neîndeplinirea procedurii prealabile, ***instanța o va respinge***, de asemenea, întemeiat pe următoarele:

Obiectul cauzei constă în obligația de a face (obligația de comunicare a informațiilor de interes public în temeiul Legii nr. 544/2001), situație în care trebuie constatat refuzul, având în vedere că admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată fie de existența unui act administrativ tipic sau asimilat - refuzul nejustificat de a rezolva o cerere - ,fie de situația nesoluționării în termenul legal al unei cereri.

Or, în speța de față, reclamanta s-a adresat anterior autorității cu o astfel de solicitare pentru a fi în măsură sa investească instanța cu o acțiune întemeiată fie pe motivul nesoluționării în termenul legal a cererii, fie pe motivul refuzului nejustificat de rezolvare a acesteia.

În acest sens s-a pronunțat ICCJ, Secția de contencios administrativ și fiscal prin Decizia nr. 208 din 20.01.2010.

În acest context, ***acțiunea reclamantei este admisibilă***, *urmând a fi analizată temeinicia pretenției.*

Potrivit art. 1 din Legea nr. 544/2001, *„Accesul liber și neîngrădit al persoanei la orice informații de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor dintre persoane și autoritățile publice, în conformitate cu Constituția României și cu documentele internaționale ratificate de Parlamentul României*", iar conform art. 2 lit. a) și b) din același act normativ, *prin autoritate sau instituție publică se înțelege orice autoritate ori instituție publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice, orice regie autonomă, societate reglementată de Legea societăților nr. 31/1990, aflată sub autoritatea sau, după caz, în coordonarea ori în subordinea unei autorități publice centrale sau locale și la care statul român sau, după caz, o unitate administrativ-teritorială este acționar unic ori majoritar, precum și orice operator sau operator regional, astfel cum aceștia sunt definiți în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006. De asemenea, se supun prevederilor prezentei legi partidele politice, federațiile sportive și organizațiile neguvernamentale de utilitate publică, care beneficiază de finanțare din bani publici*, iar *prin informație de interes public se înțelege orice informație care privește activitățile sau rezultă din activitățile unei autorități publice sau instituții publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informației.* În același context, este de notat că, în temeiul art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *„Orice persoană are dreptul să solicite și să obțină de la autoritățile și instituțiile publice, în condițiile prezentei legi, informațiile de interes public*", iar în baza alin. (2), *„Autoritățile și instituțiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora,*

informațiile de interes public solicitate în scris sau verbal", cu mențiunea că, așa cum dispune art. 7 alin. (1) din același act normativ, „***Autoritățile și instituțiile publice au obligația să răspundă în scris la solicitarea informațiilor de interes public*** *în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcție de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare și de urgența solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea și difuzarea informației solicitate depășește 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiția înștiințării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.*

În cazul în care solicitarea de informații implică realizarea de copii de pe documentele deținute de autoritatea sau instituția publică, costul serviciilor de copiere este suportat de solicitant, în condițiile legii."

Raportat la particularitățile litigiului, se constată că sunt relevante prevederile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, ce statuează că „*În cazul în care o persoană se consideră vătămată în drepturile sale, prevăzute în prezenta lege, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7*", precum și ale art. 9 alin. (2) din același act normativ, conform cărora „*Dacă în urma informațiilor primite petentul solicită informații noi privind documentele aflate în posesia autorității sau a instituției publice, această solicitare va fi tratată ca o nouă petiție, răspunsul fiind trimis în termenele prevăzute la art. 7 și 8*". Așadar, în măsura în care, posterior solicitării adresate autorității sau instituției publice, persoana interesată se consideră vătămată în drepturile sale, aceasta poate introduce plângere la instanța competentă, care *poate obliga autoritatea sau instituția publică să furnizeze informațiile de interes public solicitate și să plătească daune morale și/sau patrimoniale*, potrivit art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001.

Totodată, în baza art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, *Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 11^1, următoarele informații: a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii; b) informațiile privind deliberările autorităților, precum și cele care privesc interesele economice și politice ale României, dacă fac parte din categoria informațiilor clasificate, potrivit legii; c) informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii; d) informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii; e) informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie surse confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare; f) informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces; g) informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor*, iar în temeiul alin. (2) din cadrul aceluiași articol, *Răspunderea pentru aplicarea măsurilor de protejare a informațiilor aparținând categoriilor prevăzute la alin. (1) revine persoanelor și autorităților publice care dețin astfel de informații, precum și instituțiilor publice abilitate prin lege să asigure securitatea informațiilor*, de unde rezultă că există anumite date care, în considerarea naturii și specificului lor, respectiv a obiectului vizat, sunt exceptate, prin dispoziția legii, de la liberul acces al cetățenilor.

Raportat la prevederile art. 2 lit. a) și b) din Legea nr. 544/2001, pârâtul se încadrează în categoria autorităților și instituțiilor publice care se supun reglementării actului normativ menționat, însă, este necesar a se elucida măsura în care datele la care a făcut trimitere titularul acțiunii, în raport de care s-a manifestat refuzul de a fi puse la dispoziție, pot fi calificate, totuși, ca informații de interes public, ce trebuiau comunicate solicitantului.

Față de argumentele de care s-a prevalat pârâtul, refuzul de a se transmite datele pretinse este, în parte, nejustificat, pentru argumentele următoare:

Prin Decizia nr. 37/2015, ÎCCJ, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a statuat că *„În cazul cererilor de liber acces la informații de interes public întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 544/2001, atunci când informațiile de interes public și informațiile cu privire la datele cu caracter personal sunt prezente în cuprinsul aceluiași document, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informațiilor, accesul la informațiile de interes public se realizează prin anonimizarea informațiilor cu privire la datele cu caracter personal; refuzul de acces la informațiile de interes public, în condițiile în care informațiile cu privire la datele personale sunt anonimizate, este nejustificat*, așadar inclusiv în măsura în care documentele în discuție ar conține unele date personale, cum sunt numele și prenumele, aceasta nu ar putea împiedica, în sine, furnizarea informațiilor solicitate, ci, în condițiile în care sunt cuprinse în același înscris, urmează a fi anonimizate în prealabil. Ca atare, în limitele evocate, refuzul nu poate fi întemeiat pe lipsa acordului în scris al persoanei având acces la asemenea informații sau al autorităților semnatare, câtă vreme caracterul lor bilateral nu poate împiedica furnizarea informațiilor de interes public, existând chiar obligația de comunicare din oficiu a unor date, chiar dacă ar proveni, spre exemplu, din anumite contracte, după cum reiese din prevederile art. 5 alin. (5) din Legea nr. 544/2001.

De asemenea, în baza art. 5 alin. (1) lit. e) și h) din Legea nr. 544/2001, în ce privește sursele financiare, bugetul și bilanțul contabil, respectiv lista cuprinzând categoriile de documente produse și/sau gestionate, potrivit legii, există obligația comunicării din oficiu, sens în care s-a instituit inclusiv îndatorirea publicării și actualizării unui buletin informativ care să cuprindă asemenea date, or excepțiile de la liberul acces sunt și rămân numai cele reglementate expres de lege. Mai mult decât atât, *nu se pot confunda informațiile în privința cărora există sarcina comunicării din oficiu, conform art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, cu cele care se transmit la cererea celui interesat*, potrivit art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, or *datele pretinse de către reclamantă se includ în cea din urmă categorie menționată.*

În plus, faptul că informațiile la care se face referire prin acțiune nu se încadrează printre cele reglementate de art. 5 alin. (1) din Legea nr. 544/2001 nu poate conduce la concluzia că ar fi excluse de la liberul acces, ci ipotezele de excepție sunt cele prevăzute de art. 12 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, precum și cele instituite prin norme speciale.

În lumina celor de mai sus, ***va respinge și excepția lipsei de interes a acțiunii***, invocată de pârât prin întâmpinare.

Raportat la posibilitatea de a se obține, în integralitate, datele pretinse în cauză, se reține că este necesar a se lua în considerare atât disp. art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001, în baza cărora *informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii*, sunt exceptate de la liberul acces, cât și cele cuprinse în art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în temeiul cărora *„Informațiile care privesc statutul judecătorilor și procurorilor, organizarea judiciară, organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, cooperarea instituțională între instanțe și parchete, pe de o parte, și orice altă autoritate publică, pe de altă parte, precum și actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, prin derogare de la prevederile art. 12 din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, constituie informații de interes public, la care accesul liber este garantat”*, norma fiind introdusă prin art. I pct. 9 din Legea nr. 242/2018.

Din textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 rezultă că ***atât datele care vizează cooperarea instituțională între instanțe și parchete, pe de o parte și orice altă autoritate publică, pe de altă parte, cât și actele administrative extrajudiciare emise sau încheiate de către sau între autoritățile publice, care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, constituie informații de interes public*** și că prevederile în discuție reprezintă norme speciale, care derogă de la reglementarea art. 12 din Legea nr. 544/2001, ce instituie ipotezele de excepție de la liberul acces. Ca atare, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, orice protocoale perfectate de instanțe sau parchete cu alte autorități publice, în

materie de cooperare instituțională, precum și toate actele extrajudiciare, care privesc sau afectează desfășurarea procedurilor judiciare, dobândesc caracter de informații de interes public, fără a fi aplicabile, în materie, excepțiile prevăzute de art. 12 din Legea nr. 544/2001, însă, fără îndoială, în ce privește documentele anterioare, existente la data la care a intrat în vigoare Legea nr. 242/2018, textul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 nu poate fi interpretat decât prin luarea în considerare a dispozițiilor ce stabilesc regimul juridic specific al unor informații, care au dobândit, în prealabil, o anumită natură juridică.

Sub acest aspect, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 182/2002, *„Accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile și prin respectarea procedurilor prevăzute de lege*", iar conform art. 7 alin. (4) din același act normativ, *„Accesul la informații clasificate ce constituie secret de stat, respectiv secret de serviciu, potrivit art. 15 lit. d) și e), este garantat, sub condiția validării alegerii sau numirii și a depunerii jurământului, pentru următoarele categorii de persoane: a) Președintele României; b) prim-ministru; c) miniștri; d) deputați; e) senatori; f) judecători; g) procurori; h) magistrați-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, în concordanță cu atribuțiile specifice, sunt îndreptățiți să aibă acces la informațiile clasificate fără îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1) - (3), respectiv la art. 28, în baza unor proceduri interne ale instituțiilor din care aceștia fac parte, avizate de Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat, după ce au luat cunoștință de responsabilitățile ce le revin privind protecția informațiilor clasificate și au semnat angajamentul scris de păstrare a secretului prevăzut la art. 36 alin. (3)*", de unde se poate observa că accesul la informațiile clasificate este restricționat, fiind permis numai în cazurile, condițiile și cu respectarea strictă a procedurilor prevăzute de lege, fiind, totuși, garantat în favoarea unor categorii precise de persoane, în considerarea atribuțiilor specifice ce le revin, în exercitarea funcției sau demnității deținute.

Pe de altă parte, nu poate fi ignorată împrejurarea că, în baza art. 28 alin. (1) din Legea nr. 182/2002, *„Accesul la informații secrete de stat este permis numai în baza unei autorizații scrise, eliberate de conducătorul persoanei juridice care deține astfel de informații, după notificarea prealabilă la Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat*", iar în temeiul art. 31 alin. (3) din același act normativ, *„Dispozițiile art. 28 se aplică în mod corespunzător în domeniul informațiilor secrete de serviciu*", așadar datele care au dobândit regimul juridic al informațiilor secrete de stat, respectiv de serviciu, sunt susceptibile de a fi comunicate numai în măsura existenței unei autorizații eliberate în acest sens.

Totodată, este real că, așa cum dispune art. 24 alin. (5) din Legea nr. 182/2002, *„Se interzice clasificarea ca secrete de stat a informațiilor, datelor sau documentelor în scopul ascunderii încălcărilor legii, erorilor administrative, limitării accesului la informațiile de interes public, restrângerii ilegale a exercițiului unor drepturi ale vreunei persoane sau lezării altor interese legitime*", însă faptul că anumite date ar fi fost clasificate în mod eronat nu poate constitui un fundament suficient pentru ca accesul la acestea să fie realizat în baza art. 6 alin. (1) din Legea nr. 544/2001, în măsura în care s-a păstrat regimul juridic al informațiilor în discuție, anume dacă acestea reprezintă, în continuare, secrete de stat ori de serviciu. Art. 24 alin. (10) din Legea nr. 182/2002 prevede că *„Declasificarea ori trecerea la un nivel inferior de clasificare este realizată de persoanele sau autoritățile publice competente să aprobe clasificarea și nivelul de secretizare a informațiilor respective*", astfel că doar posterior declasificării, realizată în cadrul și limitele trasate de lege, poate avea loc accesul în condițiile Legii nr. 544/2001, cu atât mai mult cu cât, în baza art. 20 din Legea nr. 182/2002, *„Orice persoană fizică sau juridică română poate face contestație la autoritățile care au clasificat informația respectivă, împotriva clasificării informațiilor, duratei pentru care acestea au fost clasificate, precum și împotriva modului în care s-a atribuit un nivel sau altul de secretizare. Contestația va fi soluționată în condițiile legii contenciosului administrativ*", așa încât calea de urmat, în ipoteza în care se apreciază că anumite date au fost clasificate eronat, nu poate fi reprezentată decât de formularea unei contestații, iar nu de solicitarea accesului la acestea, conform Legii nr. 544/2001.

În consecință, ținând seama de ansamblul argumentelor expuse mai sus, în temeiul art. 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, pârâtul va fi obligat să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 26.10.2018, copia protocoalelor existente, încheiate cu entitățile menționate, cu excepția celor care reprezintă informații clasificate ca secrete de stat sau de serviciu - în raport de care sunt incidente prevederile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 şi ale Legii nr. 182/2002 -, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter, pentru a se asigura transparența completă în ce priveşte datele ce vor fi furnizate.

În acelaşi context, se constată că, în realitate, concluzia la care s-a ajuns nu este infirmată de considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 45/2018, de vreme ce s-a statuat că *art. 4 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate prevede principalele obiective ale protecției informațiilor clasificate, şi anume (a) protejarea acestora împotriva acțiunilor de spionaj, compromitere sau acces neautorizat, alterării sau modificării conținutului acestora, precum şi împotriva sabotajelor ori distrugerilor neautorizate; şi (b) realizarea securității sistemelor informatice şi de transmitere a informațiilor clasificate. De aceea, accesul la informațiile clasificate este permis numai în cazurile, în condițiile şi prin respectarea procedurilor prevăzute de lege [art. 2 alin. (2)]. Curtea reține că toate acestea sunt aplicabile şi în cadrul procedurilor judiciare, astfel încât nu se poate da un nou contur juridic acestor categorii de informații în ipoteza în care ele sunt folosite, în orice mod, în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătoreşti. Astfel, nici în această situație, ele nu îşi pot pierde regimul de protecție consacrat prin lege, tocmai pentru că păstrarea confidențialității lor este vitală colectivității, indiferent de subiectul de drept autorizat care a luat cunoştință despre aceste informații. În aceste condiții, devoalarea lor produce prejudicii iremediabile interesului public, afectând buna funcționare a statului de drept* (pct. 129), Curtea reținând, *că, dacă prin acest text s-ar fi dorit, astfel cum se susține în punctul de vedere al preşedintelui Camerei Deputaților, să se prevadă, în mod explicit, că "toate informațiile ce privesc statutul judecătorilor şi procurorilor, administrarea judiciară şi cooperarea instituțională cu instanțele şi parchetele sunt informații de interes public" şi că "acest lucru nu poate fi eludat prin emiterea unor acte normative infralegale sau protocoale de colaborare clasificate, care să excludă de la accesul cetățenilor informații ce privesc accesul lor liber la justiție şi dreptul la un proces echitabil", atunci dispoziția normativă trebuie eliminată, întrucât textul analizat cuprinde deja această ipoteză normativă ["Informațiile care privesc (...) cooperarea instituțională între instanțe şi parchete, pe de o parte, şi orice altă autoritate publică, pe de altă parte (...) constituie informații de interes public"]. Astfel, actele administrative extrajudiciare încheiate de către sau între autoritățile publice care privesc desfăşurarea procedurilor judiciare [protocoale de colaborare/cooperare] nu pot fi asimilate cu procedura judiciară în sine, drept care au şi o expresie normativă distinctă. Ele îşi mențin natura lor juridică de act administrativ, în conformitate cu art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, fără a se identifica în vreun fel cu procedura judiciară civilă sau penală, aceasta desfăşurându-se potrivit şi în limitele codurilor de procedură civilă/penală* (pct. 133). Aşadar, rezultă, indeniabil, că protecția specială conferită anumitor date prin lege nu ar putea fi pierdută cu prilejul unei eventuale utilizări într-o cauză aflată pe rolul instanțelor judecătoreşti, iar în situația în care sunt vizate acte administrative extrajudiciare, acestea îşi păstrează natura specifică dobândită, însă, desigur, este deschisă atât calea prevăzută de art. 20 din Legea nr. 182/2002, cât şi posibilitatea desecretizării.

Rezolvarea dată este confirmată prin chiar modalitatea în care legiuitorul a procedat ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, prin care s-a introdus art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004, în sensul că s-a adoptat Legea pentru declasificarea unor documente. Aceasta prevede, la art. 1 alin. (1), că „*Prin derogare de la prevederile art. 24 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, se declasifică Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 17/2005 privind combaterea corupției, fraudei şi spălării banilor, precum şi toate documentele care conțin informații clasificate având ca temei sau sunt încheiate în conformitate ori în baza Hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 17/2005 privind*

combaterea corupției, fraudei și spălării banilor", astfel că, în baza alin. (2), „*La data intrării în vigoare a prezentei legi, documentele prevăzute la alin. (1) sunt declasificate de drept, fără a mai fi necesară o altă procedură*", alin. (3) stabilind că „*De la intrarea în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate planurile de cooperare realizate de Direcția Națională Anticorupție și Serviciul Român de Informații în baza art. 15 din Protocolul de cooperare dintre Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Serviciul Român de Informații pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în domeniul securității naționale nr. 003064 din 4 februarie 2009*", iar alin. (4) că „*De la data intrării în vigoare a prezentei legi se desecretizează toate protocoalele și/sau acordurile de colaborare și cooperare încheiate între instituțiile statului român, Serviciul Român de Informații, Direcția Națională Anticorupție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Consiliul Superior al Magistraturii și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție*".

Ba mai mult, potrivit art. 3 alin. (2), „*Informațiile cuprinse în documentele de la art. 1 dobândesc, de la data intrării în vigoare a prezentei legi, caracter de informații de interes public*, iar în baza art. 4, *Persoanele care se consideră vătămate într-un drept ori într-un interes legitim de efectele produse de documentele prevăzute la art. 1 au posibilitatea, în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să se adreseze instanțelor competente pentru constatarea încălcării drepturilor și libertăților fundamentale și repararea prejudiciului suferit*", or este indeniabil faptul că, în măsura în care accesul la datele clasificate ca secrete de stat ori de serviciu, cuprinse în acte administrative extrajudiciare încheiate la nivel unităților de parchet, existente la data intrării în vigoare a Legii nr. 242/2018, s-ar fi putut realiza exclusiv în temeiul art. 7 alin. (9) din Legea nr. 303/2004 raportat la art. 6 alin. (1) și 22 alin. (2) din Legea nr. 544/2001, fără a se lua în seamă regimul juridic concret al acestor informații, nu s-ar fi impus adoptarea unei legi, care nu se află, încă, în vigoare, menită a declasifica anumite documente perfectate de unele autorități din sistemul judiciar. Ca atare, în condițiile în care legiuitorul a găsit necesar a interveni pentru desecretizare, calificând, el însuși, datele cuprinse în documentele ce se intenționează a fi declasificate ca informații de interes public, însă numai la data intrării în vigoare a actului normativ adoptat, apare limpede împrejurarea că accesul la acestea nu poate fi obținut, în prezent, în sistemul Legii nr. 544/2001, ci doar la momentul în care actul normativ adoptat va deveni pe deplin incident sau la epoca la care se va uza, cu succes, de prevederile art. 20 din Legea nr. 182/2002, în raport de actele conținând date calificate ca secrete de stat sau de serviciu.

Prin înscrisul depus de pârât la fila nr. 23 din dosar, acesta din urma specifică faptul că, în urma verificărilor efectuate în limita timpului legal disponibil, a fost identificat un acord de parteneriat încheiat în data de 12.10.2015 între instituția pârâtă și Universitatea Romano-germană din Sibiu; *se precizează însă faptul că furnizarea datelor și informațiilor solicitate presupune o amplă activitate de identificare, verificare și centralizare care exces cadrului legal stabilit de Legea nr. 544/2001.*

În lumina celor de mai sus, pe fondul recunoașterii de către pârât a aspectului că timpul nu le-a permis furnizarea în integralitate a informațiilor solicitate de reclamantă, instanța va admite în parte acțiunea formulată de aceasta, conform dispozitivului.

Fără cheltuieli de judecată, nefiind solicitate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepțiile inadmisibilității acțiunii, respectiv a lipsei de interes în promovarea acțiunii, invocate de către pârât.

Admite în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de către reclamanta **FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG**, cu sediul în Satu Mare, str.

Retezatului nr. 39, județul Satu Mare, C.I.F. 26787560, adresă de poştă electronică office@freies-europa.ro, în contradictoriu cu pârâtul **PARCHETUL DE PE LÂNGĂ JUDECĂTORIA SIBIU**, cu sediul în municipiul Sibiu, Calea Dumbrăvii, nr. 28-32, județul Sibiu.

Obligă pârâtul să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 01.11.2018, copia protocoalelor încheiate de către acesta din urmă cu instituțiile publice/cu caracter privat/de tip parteneriat privat-public enumerate în cuprinsul cererii înregistrată sub nr. 18/IP/2018, cu excepția celor care reprezintă informații clasificate ca secrete de stat sau de serviciu, conform Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea în acest sens urmând a fi depusă la Tribunalul Satu Mare.

Pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 18.04.2019.

Președinte,

Grefier,

Red. – 18.04.2019
Tehnored_ / 14.05.2019
4 ex.
- se comunică câte un ex. cu: -FUNDAȚIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG Satu Mare
-PARCHETUL de pe lângă Judecătoria SIBIU

Cod ECLI ECLI:RO:CAORA:2019:008.000831

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL ORADEA
- SECŢIA A - II - A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL -
Nr. operator de date cu caracter personal : 3159
Dosar nr. 2182/83/CA/2018

DECIZIA nr. 831/CA/2019 – R

Şedinţa publică din data de 21.10.2019
Curtea constituită din:
Preşedinte:
Judecător:
Judecător:
Grefier:

Pe rol fiind soluţionarea recursului în contencios administrativ formulat de recurentul pârât **Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu**, cu sediul în Sibiu, Calea Dumbrăvii, nr. 28-32, judeţul Sibiu în contradictoriu cu intimata reclamantă **Fundaţia Freies Europa Weltanschauung,** cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, judeţul Satu Mare, C.I.F. 26787560, **împotriva** sentinţei civile nr. 172/18.04.2019 pronunţată de Tribunalul Satu Mare, având ca obiect *comunicare informaţii de interes public*.

La apelul nominal făcut în cauză au lipsit părţile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanţei că recursul este scutit de taxă judiciară de timbru; s-a solicitat judecarea cauzei şi în lipsa părţilor de la dezbateri, după care:

Instanţa, având în vedere că s-a solicitat judecarea cauzei şi în lipsa părţilor de la dezbateri, reţine cauza pentru deliberare şi pronunţare.

CURTEA DE APEL,
DELIBERÂND:

Asupra recursului în contencios administrativ, constată:

Prin sentinţa nr. 172/18.04.2019 Tribunalul Satu Mare a respins excepţiile inadmisibilităţii acţiunii, respectiv a lipsei de interes în promovarea acţiunii, invocate de către pârât.

A admis în parte acţiunea în contencios administrativ formulată de către reclamanta Fundaţia Freies Europa Weltanschauung în contradictoriu cu pârâtul Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu.

A obligat pârâtul să comunice reclamantei, pentru perioada 01.01.1990 - 01.11.2018, copia protocoalelor încheiate de către acesta din urmă cu instituţiile publice/cu caracter privat/de tip parteneriat privat-public enumerate în cuprinsul cererii înregistrată sub nr. 18/IP/2018, cu excepţia celor care reprezintă informaţii clasificate ca secrete de stat sau de serviciu, conform Legii nr. 182/2002, urmând a se indica, în concret, care anume au dobândit acest caracter.

Împotriva acestei sentinţe a formulat recurs recurentul pârât Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, solicitând admiterea acestuia.

În motivele de recurs a arătat următoarele:

Instanţa de fond, prin hotărârea atacată, a admis în parte acţiunea formulată de FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHUUNG şi a dispus obligarea Parchetului de

pe lângă Judecătoria Sibiu să comunice reclamantului, pentru perioada 01.01.1990 - 01.11.2018 copia protocoalelor încheiate de parchet cu instituţiile menţionate în cuprinsul cererii înregistrată sub nr. 18/P/2018.

Având în vedere acest aspect, contestă soluţia Tribunalului Satu Mare pentru următoarele considerente:

Urmare a solicitării făcute de reclamantă privind comunicarea în copie a protocoalelor încheiate în perioada 01.01.1990-01.11.2018 de Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu cu diverse instituţii publice indicate în cerere, arată că Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, prin adresa nr. 18/IP/07.12.2018 a răspuns cererii reclamantei.

Arată că din conţinutul adresei nr. 18/IP/07.12.2018 rezultă clar că în urma verificărilor efectuate a fost identificat un singur acord de parteneriat încheiat în data de 12.10.2015 între Universitatea Româno - Germană şi Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, document care a fost comunicat către FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHUUNG. Aşadar, din cele prezentate, rezulta că parchetul a răspuns la solicitarea reclamantei.

Astfel, învederează că nu se poate susţine că Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu ar fi desfăşurat o activitate superficială cu privire la identificarea, verificarea, centralizarea şi furnizarea informaţiilor solicitate (aspect ce reiese din considerentele hotărârii alocate, respectiv pag. 8 paragraf 4).

Menţionează că acest aspect putea fi reţinut numai în cazul în care din conţinutul adresei nr. 18/IP/07.12.2018 reieşea clar că verificările efectuate de parchet nu au vizat toată perioada indicată de reclamantă în cerere (01.01.1990 - 01.11.2018), fapt care ar fi putut duce la imposibilitatea furnizării în integralitate a informaţiilor solicitate, lucru care în realitate nu s-a întâmplat.

Arată că fraza „...în urma verificărilor efectuate în limita timpului disponibil) din conţinutul adresei nr. 18/P/27.11.2018 a parchetului, pe care instanţa a considerat-o suficient de relevantă cu privire la soluţionarea cauzei, se referă la cu totul alt aspect decât cel interpretat de instanţă.

Astfel, prin fraza respectivă s-a arătat reclamantei faptul că s-a reuşit efectuarea verificărilor în cadrul termenului de 30 de zile pus la dispoziţie potrivit art. 7 alin. 1 din Legea nr. 544/2001.

Apreciază că înserarea acestei fraze în conţinutul respectivei adrese se datorează faptului că, urmare a solicitării reclamantei, în luna noiembrie 2018 parchetul prin adresa nr. 18/P/noiembrie 2018 a comunicat petentei că din cauza verificărilor extinse care trebuie efectuate, răspunsul va fi comunicat în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii.

Aşadar, consideră că instanţa de fond a făcut o interpretare greşită a conţinutului adresei nr. 18/IP/07.12.2018, fapt ce a dus la pronunţarea hotărârii pe care o contestă prin aceste motive de recurs.

Arată că trebuie avut în vedere faptul că, în baza Legii nr. 544/2001, instituţiile publice nu sunt ţinute a furniza un anume răspuns care să satisfacă interesul ori percepţia personală a solicitantului, ci sunt obligate să furnizeze datele/documentele concret deţinute în arhiva proprie. Prin urmare, împrejurarea că reclamanta este nemulţumită de răspunsul primit, nu este îndreptăţită să formuleze plângere în baza art. 22 din Legea nr. 544/2001.

Deci, atâta timp cât nu s-a probat că în arhiva parchetului există şi alte asemenea documente care însă nu au fost comunicate reclamantei, apreciază că nu poate fi pusă în sarcina Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu nicio culpă cu privire la refuzul de a comunica toate informaţiile solicitate.

Mai arată că trebuie avut în vedere faptul că potrivit articolului 89 alin. 3 din Legea nr. 304/2004, republicată privind organizarea judiciară, parchetele de pe lângă judecătorii nu au personalitate juridică.

În această calitate, posibilitatea Parchetului de pe lângă Judecătoria Sibiu de a încheia protocoale cu alte instituţii este foarte redusă. În urma verificărilor efectuate a fost identificat un singur protocol, care a fost comunicat către pârâtă.

Deci, în lipsa unui mijloc de probă care să probeze pretenţiile reclamantei, apreciază că la pronunţarea soluţiei au fost încălcate dispoziţiile art. 249, 250 c. pr. c.

Concluzionând, arată că în prezenta cauză nu există nici un mijloc de probă care să formeze convingerea instanţei că Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu nu a furnizat în integralitate informaţiile solicitate.

Se mai contestă şi faptul că a fost respinsă excepţia invocată privind inadmisibilitatea acţiunii pe considerentul că nu a fost îndeplinită procedura prealabilă prevăzută de art. 21 alin. 2 şi 3 din Legea nr. 544/2001 - privind liberul acces la informaţiile de interes public.

Arată că din interpretarea textului de lege sus-menţionat rezultă că pârâta avea obligaţia să se adreseze cu reclamaţie către conducătorul instituţiei, urmând ca în funcţie de răspunsul primit să se adreseze instanţei.

Deci, dacă se discută despre un refuz de soluţionare a cererii (cum susţine reclamanta şi a fost reţinut de instanţă) trebuia în mod obligatoriu îndeplinită obligaţia legală menţionată expres de textul de lege menţionat anterior.

Mai arată că din probele ataşate la acţiunea introductivă nu rezultă că reclamanta înainte de a se adresa instanţei a îndeplinit procedura prevăzută de articolul sus-menţionat.

Contestă şi respingerea excepţiei privind lipsa de interes a reclamantului în promovarea respectivei acţiuni, în condiţiile în care s-a solicitat cu caracter general comunicarea unor documente pe o perioadă destul de lungă de timp, fără a justificat interesul pentru care se solicită aceste acte.

În drept, a invocat prevederile art. 22 alin. 1 din legea nr, 544/2001, art. 488 c. pr. civ.

Intimata reclamantă Fundaţia Freies Europa Weltanschauung, legal citată, nu a formulat întâmpinare.

Examinând sentinţa atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, instanţa apreciază recursul declarat de recurentul pârât Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu ca nefondat , pentru următoarele considerente :

Potrivit dispoziţiilor art. 1 din Legea nr. 544/2001 :

Accesul liber şi neîngrădit al persoanei la orice informaţii de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relaţiilor dintre persoane şi autorităţile publice, în conformitate cu Constituţia României şi cu documentele internaţionale ratificate de Parlamentul României.

ART. 2 În sensul prezentei legi:

a) prin autoritate sau instituţie publică se înţelege orice autoritate ori instituţie publică ce utilizează sau administrează resurse financiare publice (...)

b) prin informaţie de interes public se înţelege orice informaţie care priveşte activităţile sau rezultă din activităţile unei autorităţi publice sau instituţii publice, indiferent de suportul ori de forma sau de modul de exprimare a informaţiei;

ART. 5 (1) Fiecare autoritate sau instituţie publică are obligaţia să comunice din oficiu următoarele informaţii de interes public:

g) lista cuprinzând documentele de interes public;

h) lista cuprinzând categoriile de documente produse şi/sau gestionate, potrivit legii;

ART. 6

(1) Orice persoană are dreptul să solicite şi să obţină de la autorităţile şi instituţiile publice, în condiţiile prezentei legi, informaţiile de interes public.

(2) Autorităţile şi instituţiile publice sunt obligate să asigure persoanelor, la cererea acestora, informaţiile de interes public solicitate în scris sau verbal.

ART. 7

(1) Autorităţile şi instituţiile publice au obligaţia să răspundă în scris la solicitarea informaţiilor de interes public în termen de 10 zile sau, după caz, în cel mult 30 de zile de la înregistrarea solicitării, în funcţie de dificultatea, complexitatea, volumul lucrărilor documentare şi de urgenţa solicitării. În cazul în care durata necesară pentru identificarea şi difuzarea informaţiei solicitate depăşeşte 10 zile, răspunsul va fi comunicat solicitantului în maximum 30 de zile, cu condiţia înştiinţării acestuia în scris despre acest fapt în termen de 10 zile.

(2) Refuzul comunicării informaţiilor solicitate se motivează şi se comunică în termen de 5 zile de la primirea petiţiilor.

Din conţinutul textelor legale enunţate se desprind următoarele :

Lipsa interesului intimatei-reclamante Fundaţia Freies Europa Weltanschauung de a obţine informaţiile solicitate, în speţă copia protocoalelor încheiate de recurentul-pârât cu diverse instituţii publice şi private, este contrazisă de art. 1 din Legea nr. 544/2001, potrivit căruia *Accesul liber şi neîngrădit al persoanei la orice informaţii de interes public, definite astfel prin prezenta lege, constituie unul dintre principiile fundamentale ale relaţiilor dintre persoane şi autorităţile publice.*

Referitor la excepţia inadmisibilităţii cererii pentru neîndeplinirea de către reclamantă a procedurii prealabile sesizării instanţei, se va reţine, de asemenea, că este neîntemeiată, întrucât reclamanta a înregistrat la pârât o cerere de a-i fi comunicate informaţiile - protocoalele pe care pârâtul le-ar fi încheiat cu diverse instituţii publice şi private, iar prin răspunsul nr. 18/IP/2018 pârâtul a invocat necesitatea acordării unui termen mai lung în vederea elaborării unui răspuns concret, fiind necesare „verificări extinse".

La dosar pârâtul a depus şi o altă comunicare adresată reclamantei, prin care o informa că, în timpul legal disponibil, a fost identificat doar un acord de parteneriat încheiat în data de 12.10.2015 între Universitatea Româno - Germană şi Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, document care a fost comunicat către FUNDAŢIA FREIES EUROPA WELTANSCHAUUNG.

Curtea apreciază că această corespondenţă purtată între părţi, anterior sesizării instanţei, poate fi asimilată unei proceduri administrative prealabile, în condiţiile în care autoritatea a răspuns în maniera pe care a considerat-o rezonabilă solicitărilor reclamantei. Astfel, faţă de răspunsul primit, pe de o parte, reclamanta nu avea interes să ceară "revocarea actului", pe de altă parte, pârâtul a expediat un răspuns, nefiind incidentă situaţia de „refuz nejustificat de soluţionare" a cererii.

Pe fondul cererii, Curtea apreciază că soluţia primei instanţe este legală şi temeinică, ţinând cont de dispoziţiile Legii nr. 544/2001 enunţate mai sus, pârâtul fiind ţinut a continua operaţiunea de identificare a documentelor solicitate şi de a le comunica reclamantei, cu excepţia celor indicate de art. 12 din lege, refuzul comunicării acestora urmând a fi motivat corespunzător.

În consecinţă, apreciind ca neîntemeiate motivele de recurs, Curtea va respinge recursul formulat şi, în temeiul art. 496 Cpc, va menţine sentinţa recurată, ca temeinică şi legală.

Fără cheltuieli de judecată, nesolicitate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

RESPINGE ca nefondat recursul declarat de recurentul pârât **Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu**, cu sediul în Sibiu, Calea Dumbrăvii, nr. 28-32, judeţul Sibiu în contradictoriu cu intimata reclamantă **Fundaţia Freies Europa Weltanschauung,** cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, judeţul Satu Mare, C.I.F. 26787560, **împotriva** sentinţei civile nr. 172/18.04.2019, pronunţată de Tribunalul Satu Mare, pe care o menţine în totul.

Fără cheltuieli de judecată în recurs.

DEFINITIVĂ.

Pronunţată în şedinţă publică, azi, 21.10.2019.

Preşedinte, **Judecător,** **Judecător,** **Grefier,**

Red.dec. /05.11.2019
Jud.fond
Dact. , 05.11.2019
4 ex.

*- **2 comunicări** efectuate şi predate la expediţie în data de: **2019**.*
- recurentul pârât Parchetul de pe lângă Judecătoria Sibiu, cu sediul în municipiul Sibiu, Calea Dumbrăvii, nr. 28-32, judeţul Sibiu;
- intimata reclamantă Fundaţia Freies Europa Weltanschauung, cu sediul în Satu Mare, str. Retezatului nr. 39, judeţul Satu Mare, C.I.F. 26787560, adresă de poştă electronică office@freies-europa.ro.